sue brachiis opibus suis. Tunc dimittet ut ñ uideat mor-
te. q uiderit unã. Videt uberẽ in omnẽ grãm dñi gene-
rationẽ diffusã. & pheniã meredulis negatã ẽe ñ iudeis.
Ecce & symeon pheretur in ruinã & resurrechonẽ pluri-
moꝝ uenisse dñm nr̃m ihñm xp̃m. ut iustoꝝ iniquoꝝq;
merita discernat. & pr̃oꝝ q̃ intrare facturꝝ iudex ueruꝫ
& iustus. aut supplicia decernat aut p̃mia. Et tuã ipsius
animã. p̃trãsibit gladius. Hec interea nec hystoria
docet. ex hac una mariã corpalis necis passione migras-
se. Non enĩ anima. & corp̃ materiali gladio ẽ̃ uerberat. &
Et ido prudentiã marie haut ignariã mysteriũ eccleshs o
stendit. Uiuũ enĩ ũbũ di & ualidũ. & acutũ omi gladio acu
tissimo penetrans usq; addiuisionẽ anime & spũs artuũq;
& medullarũ cognationes cordis & secreta scrutatur. ani
moꝝ. q nuda ẽnũ & apta ẽ omia di filio. quẽ ẽ scientie se
creta ñ fallunt. Pheretur ergo & symeon. & pheretur co
pulata ẽiugio. & pheretur uirgo. debuit & uidua & phare.
neq; aut pfessio deeet aut sexus. Et ido anna & hspendus
uiduitatis & moribus talis inducet. ut digna plane fuis
se credat. q redemptorẽ uenisse omniũ nuntiaret. Cui me
rita cũ alibi desẽpserimus. cũ uiduas hortaremur. hoc
loco quo adalia pperamus. ñ putamus meranda. Non ocio
se tam annos octoginta. ũ. uiduitatis ei expssit. q & vii.
duo decades. & due q̃dragesime sacrũ uidet numerũ

Et cũ sach eẽt ill. anni. xii. Aduo {signare. VIIII.
decimo anno ut legim dñice sumit disputationi exordiũ.
Hic enĩ pdicande fidei. euglibantiũ. numerus debebat. Hec
ocios immemor. suoꝝ sedm carnẽ parentũ. q sedm car-
nẽ utiq; sapientia di implebat & giã. p triduũ reperit
intẽplo. ut eẽt indtio. q p triduũ triumphalis illius

Inuenit tẽpe. cũ factus ẽ
tie annoꝝ. xii. ascenden
illis in hierosolymã sedm ẽ
tudinẽ diei festi. & cũma
tisq; dieb cũ rediremt r
mansit puer. ihc in ierl
q ñ cognouer parentes
ei. & reliq.

Licenza: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 166(413), p. 52 – Ambrosius ‹Mediolanensis›, Expositio Evangelii secundum Lucam (http://www.e-codices.ch/it/sbe/0166/52)